

delse af 30 Kr., og dernæst tilføies der efter en Bemærkning om, hvem disse 30 Kr. skulde tilfalde: „For andre Indregistreringer saavel som for Mærkets Udslettelse af Registret bliver ingen Kjendelse at erlægge“. Det er det Samme, som Flertallets Vnndring under Nr. 15 gaar ud paa. I Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget af Landstthinget, har man ogsaa beholdt den samme Bestemmelse, som laa til Grund for Udtrykkene i Regjeringens oprindelige Lovforslag, idet man kun noget mere detailleret har indført de forskjellige Ting, som der kunde være Tale om. Det hedder saaledes i det af Landstthinget vedtagne Lovforslags § 9: „For den første Indregistrering af et Varemærke erlægges en Kjendelse af 30 Kr. For en fornyet Indregistrering af det samme Varemærke eller for en Anmærkning i Registret om, at en Anden end Anmelderen har erholdt Eneret paa dette, eller for Mærkets Udslettelse af Registret, bliver ingen Kjendelse at erlægge“. Det er det Samme som, hvad der staar i Flertallets Vnndringsforslag under Nr. 15, alene med den Tilføielse, at der heller ikke skal betales Noget for en Meddelelse om, at Varemærket agtes benyttet til andre Slags Varer end til de oprindelig opgivne Varer, men herom synes det jo dog, at der maa gjælde de samme Regler som med Hensyn til de andre Noteringer i Registret, som ere forskellige fra den oprindelige Angivelse. I § 9 i det i Folkethinget iaar forelagte Lovforslag har den høitærede Indenrigsminister derimod gjort den Forandring, at han har indskrænket sig til at sige: „For Mærkets Udslettelse af Registret bliver ingen Kjendelse at erlægge,“ idet de øvrige Bestemmelser, som angik de Tilfælde, i hvilke ingen Kjendelse skulde erlægges, ere gaaede ud. I Lovforslagets Motiver er der gjort Rede for Grundene hertil, men Flertallet har ikke af det, som der er anført, været istand til at blive overbevist om Andet, end at man ogsaa i dette Tilfælde gjorde rettest i at følge Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i det andet Thing, men alene med den Tilføielse, som efter det Standpunkt, hvorpaa hele Udvalget her har stillet sig, turde følge af sig selv, nemlig den, at en Anmeldelse kan finde Sted om, at Mærket agtes benyttet til andre Slags Varer end de oprindelig ved dets Anmeldelse opgivne Varer. — Til § 10 har et Flertal stillet et Forslag under Nr. 16, som gaar ud paa, at der ingen Kjendelse skal erlægges for Eftersyn af Registret. I det Lovforslag, som oprindeligt blev forelagt i det andet Thing, stod der ikke i § 10 Noget om, at der skulde erlægges en Kjendelse for at efterse Registret. Bestemmelsen herom blev indsat af det andet Thing, men Flertallet har ikke kunnet være af anden Anskuelse end, at det Standpunkt, som Ministeren fra Først af synes at have indtaget i dette Spørgsmaal, maa erkjendes for at være det ønskeligt. At man for at gaa ind paa et offentligt Kontor og faae

Noget at vide eller se efter i en Protokol eller deslige skal betale en Kjendelse, er Noget, som vi ikke kjende til herhjemme; idetmindste mindes jeg ikke, at der er nogetssomhelst Exempel herpaa, og da der jo stilles temmelig store Fordringer til dem, der anmelder et Varemærke, ligesom der ogsaa paahviler dem et ikke ringe Ansvar med Hensyn til, at det ikke er indregistreret i Forveien for nogen Anden, saa synes der ikke at være Grund til at besvære Eftersynet ved at forlange en Kjendelse erlagt for hver Gang, man vil se i denne Protokol. Hvad dernæst angaar Vnndringsforslaget under Nr. 17 til § 12, som er stillet af hele Udvalget, tror jeg ikke, at det væsentlig kan betragtes som Andet end egentlig redaktionelt. Jeg ser ikke, at der, saaledes som Paragrafen nu foreslaas redigeret, kommer nogen anden Mening i den end den, som allerede laa i Ordene i Forveien. Det, som § 12 forsaavidt gaar ud paa, saaledes som den staar i Lovforslaget, maa jo være det, at man ikke erhverver Eneret til andre Slags Varemærker end dem, der ere opgivne i Anmeldelserne, og jeg ser saaledes ikke, at der er nogen Forskjel, i alt Fald ikke nogen væsentlig Forskjel. Jeg tror altsaa, at Vnndringsforslaget under Nr. 17 til § 12 hovedsagelig og væsentlig maa betragtes som en Redaktionsændring. Hvad Vnndringsforslaget under Nr. 18 til § 12 angaar, som gaar ud paa, at der mellem det 1ste og 2det Stykke indskydes et Stykke saalydende: „Ingen kan erhverve Ret til at benytte et Varemærke, som en Anden har erholdt indregistreret, uanset for hvilken Slags Varer denne har angivet at have bestemt det“, saa har Udvalget anset det for rigtigst saa bestemt og utvetydigt, at det ikke paa nogen Maade kan misforstaaes, at udtale den Regel, som Udvalget tror i saa Henseende bør gjælde. Det kan være muligt, at man kunde udlede Reglen allerede af Indholdet i de tidligere Paragrafer, naar disse maatte blive vedtagne, som Udvalget har foreslaaet, men det maa vistnok erkjendes, at det fortjener Fortrin ikke at overlade det til Domstolene i de paakommende Tilfælde med større eller mindre Sikkerhed af forskellige Udtalelser i Loven at slutte sig til Reglen, men at man udtaler sig tydelig og bestemt, saa der ingen Misforstaaelse kan være. Hvad angaar det sidste Punktum af Vnndringsforslaget, er det kun redaktionelt. Naar der foreslaas en Forandring af nogle af Ordene, saa er det kun en Følge af, at der foreslaas et Stykke sat ind imellem de to Stykker, der følge efter hverandre, hvorved Sætningsforbindelsen vil blive en noget anden, men Meningen bliver den samme. — Til § 13 er der stillet et Vnndringsforslag under Nr. 19 om, at de der nævnte 2 Maanedes forandres til 14 Dage. Naar man kaster Blikket paa § 20, ser man der en Bestemmelse om, at denne Lov skal træde i Kraft 4 Maanedes fra den Dag at regne, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgjøres.